

РЕШЕНИЕ

№ 34

гр. Разград, 16.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РАЗГРАД в публично заседание на осемнадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: НЕЛИ ГЕНЧЕВА

при участието на секретаря ГАНКА АНГ. АТАНАСОВА
като разгледа докладваното от НЕЛИ ГЕНЧЕВА Гражданско дело №
20233330101133 по описа за 2023 година
за да се произнесе, Съдът взе предвид следното:

Производството е с правно основание чл.341 и сл. от ГПК във вр. с чл.34 от ЗС.

Депозирана е искова молба от Р. В. П., с която е предявен иск срещу П. М. П. за делба на лек автомобил марка „Ауди“, модел А6 с рег.№***** , рама с №***** пра равни права. Сочи, че ищеца и ответника са бивши съпрузи, чийто брак е прекратен с решение по бр.д.№1309/2018 г. по описа на Районен съд – Разград, че автомобилът е придобит по време на брака, че същият се ползва изключително от ответника и че двамата не са успели да уредят отношенията си по повод на тази вещ.

Също така иска по реда на чл.344 от ГПК Съдът да постанови до окончателното извършване на делбата автомобилът да се ползва от ответника, за което същият да заплаща на ищцата сумата 100 лв. месечно, считано от предявяване на иска за делба.

Ответникът оспорва иска за делба, счита, че съдът следва да го отхвърли и претендира за заплатените разноски. Твърди, че автомобилът е придобит по време на брака, но изцяло с лични средства на ответника. Конкретно сочи, че автомобилът е закупен със средства, получени в заем от физическо лице, че цената на същия е била 8 000 лв., а е записаната в договора 2000 лв., че ответникът погасил кредита със средства, получени по договор за кредит с банка, а последният погасил със средства от неговите трудови възнаграждения. Заявява и претенции по сметки, които следва да бъдат разгледани във втора фаза на делбата. Оспорва цената, записана в удостоверението за застрахователна стойност. Счита, че Съдът не може да задължи някой от съделителите да ползва вещта до приключването на производството по делото за делба и предлага на ищцата да ползва автомобила.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните, като прецени

събраните по делото доказателства по вътрешно убеждение и съобрази приложимия закон, прие за установено от фактическа страна следното: Страните по делото са бивши съпрузи. Същите са сключили граждански брак на 15.05.1999 г. Бракът е прекратен с решение по бр.д.№1309/2018 г., влязло в сила на 19.11.2018 г.

С договор за покупко-продажба от 08.11.2014 г. /сключен по време на брака/ с нотариална заверка, ответникът П. М. П. е закупил лек автомобил марка „Ауди“, модел А6 с рег.№***** , рама с № ***** за сумата 2 000 лв. Преди това – на 22.10.2014 г. двамата съпрузи /страни по настоящото дело/ са продали друг лек автомобил за сумата 600 лв.

По делото е приложено извлечение от платежен документ /л.15/ за преведена сума от 8 000 лв. от Т. Н. Д. на ответника П. М. П., както и последващ документ /преводно нареждане/ от 18.11.2014 г. /л.14/ за сумата 8000 лв., преведена с правно основание заем от ответника П. М. П. на Т. Н. Д.. С протоколно определение от 20.11.2023 г. е оспорена истинността, респ. верността на този платежен документ. В тази връзка е представено извлечение от банковата сметка на ответника, в което е записан получен от ищеца превод на сумата 8000 лв. от Т. Н. Д. с основание заем /л.85/. В това извлечение не е посочен превод от ответника към Т. Н. Д. за сумата 8000 лв., каквато е посочена в оспореното платежно нареждане.

Като свидетели по делото са разпитани Ж. Б., сестра на ищцата и Т. Д.. Първата от тях съобщава в показанията си, че през 2014 г. ищцата споделила с нея, че парите, получени като продажна цена на стария автомобил са били ползвани при закупуването на новия. На гости у свидетелката ходели със служебния автомобил на ищцата. Свид.Д. съобщава, че е превел по банков път пари на ответника като заем, който последният му върнал след няколко дена. На свидетеля ищецът обяснил, че е ползвал сумата за закупуване на автомобил, парите, които върнал, са от негови трудови възнаграждения.

От обясненията на ищцата е видно, че същата не е знаела за предоставянето на заем от свид. Д. на ответника, както и за това дали този заем е върнат, кога и с какви средства.

В своите обяснения по реда на чл.176 от ГПК ответникът съобщава, че двамата като семейство са решили да си купят по-нов автомобил през 2014, тъй като притежавания от тях бил по-стар.Признава, че през м.ноември 2014 г. ищцата се е върнала на работа преди изтичането на отпуска по майчинство с цел увеличаване на доходите на семейството, че и двамата са участвали в семейните разходи. Обяснява, че по време на брака предимно той е ползвал автомобила, т.к. ищцата е ползвала служебен такъв, че след прекратяването на брака автомобилът се съхранява в гараж, негова собственост, че през цялото време не е възпрепятствал ищцата да ползва процесния автомобил. Също така съобщава, че през 2014 г. е взел кредит от „Обединена българска Банка“АД, за да върне заема, който е взел от свой приятел, че по време на брака е вземал и други кредити, които е обслужвал.

Същевременно на 14.11.2014 г. „Обединена Българска Банка“АД е предоставила на П. М. П. потребителски кредит с размер 15000 лв. Според представената служебна бележка, издадена от ДА“НС“ за времето от 01.01.2022 г. до 31.05.2023 г. ответникът е получил брутен доход от 60 162,82 лв.

Според заключението на в.л. от съдебната автотехническа експертиза /л.49 и сл./ месечното обезщетение за ползване на л.а. „Ауди А 6“ е 65 лв. за половината автомобил, респ. 130 лв. за целия. В.л. пояснява в о.с.з., че

подобни автомобили / с такава експлоатационна възраст/ като процесния не се отдават под наем като търговска дейност, като освен това е съобразил, че при отдаването под наем на автомобили поддръжката им е изцяло за сметка на търговеца. С цел изчерпателност сочи, че месечната наемна цена на автомобил с подобни характеристики е 900 лв. при отдаване под наем до 1 месец и 750 лв. за дългосрочно отдаване – над 1 м.

Според назначената по делото втора автотехническа и оценителна експертиза размерът на средномесечния пазарен наем за лек автомобил „Ауди А6“ с рег. №***** възлиза на 350 лв. В отговор на зададените въпроси в о.с.з. и това в.л. признава, че обявите за отдаване на автомобили под наем са за сравнително нови автомобили /до около 7 години/, както и това, че той не е извършил оглед на автомобила, а е определил характеристиките му на база документите по делото.

Предвид заявеното и от двамата съделители желание другият да ползва автомобила в о.с.з. на 18.12.2023 г. е теглено жребие, при което ищцата, като инициатор на делото изтегли листа с надпис „ползва автомобила“.

Въз основа на така установените фактически обстоятелства, Съдът счита, че предявеният иск за делба е основателен и доказан. Процесният лек автомобил е придобит по време на брака при действието на Семейния кодекс от 2009 г. , който по симата на разпоредбата на пар.4 от ПЗР се прилага и за имуществата, придобити от съпрузите по заварените бракове, какъвто е този на страните по делото. Страните не твърдят и по делото не бе установено да са избрали режим на имуществените си отношения, поради което приложение намира разпоредбата на чл.18, ал.2 във вр. с ал.1 т.1 от СК – законов режим на общност.

Този режим е уреден в раздел II на глава четвърта на СК. Разпоредбата на чл.21 сочи, че вещните права, придобити по време на брака в резултат на съвместен принос, принадлежат на двамата съпрузи, независимо от това на чие име са придобити. Следващата разпоредба пояснява, че съвместният принос има различни проявления: влагане на средства, на труд, в грижи за децата и работа в домакинството.

Когато се преценява наличието или липсата на съвместен принос, следва да се има предвид, че в т. 4 от ТР № 5/2014 г. по тълк. д. № 5/2013 г. на ВКС, ОСГТК, се посочва, че съвместният принос на съпрузите се предполага оборимо при възмездните придобивни основания, какъвто е договорът за покупко-продажба. Критерият за преобразуване на лично имущество е изцяло обективен – изследва се характерът на вложените в придобиването средства. Дори и процесният лек автомобил да е закупен със заемни средства /което не е доказано по делото, предвид голямото разминаване в получената в заем сума и цената, вписана в договора за покупко-продажба/ при плащане на цената със заемни средства възникват облигационни отношения между съпрузите, т.к. в константната си практика /решения по чл.290 ГПК - № 211/23.07.2012 г. по гр. д. № 177/2011 г., IV г. о., № 293/19.11.2013 г. по гр. д. № 3267/2013 г., III г. о., № 342/04.01.2013 г. по гр. д. № 1358/2011 г., IV г. о., № 75/30.06.2020 г. по гр. д. № 3594/2019 г., III г. о. / ВКС приема, че съпрузите отговарят солидарно за задължения, поети от двамата или от единия от тях за задоволяване на нужди на семейството. Под нужди на семейството се разбират общите потребности на членовете на семейството, разходи за съвместния им живот, задоволяването на които произтича от изискването за семейна солидарност, благополучие и взаимопомощ. Счита се, че всичко закупено от съпрузите по време на брака с посочената цел, е за нуждите на семейството. В

тежест на оспорващия съпруг е да докаже, че разходите не са извършени или че не са за нуждите на семейството. Когато едно парично задължение е поето от единия съпруг, солидарната обвързаност на другия възниква по силата на законовата презумпция, че взетата в заем сума се използва за задоволяване на семейни нужди, какъвто е и настоящия случай – за закупуване на автомобил, който да се ползва от семейството. Заплащането на цената със заемни средства води до извод, че задължението за връщането им е поето солидарно от съпрузите за нуждите на семейството. Ето защо и плащането на цената при придобиване в настоящия случай на автомобила със средства от договор за заем, сключен само от единия съпруг, не представлява влягане на негови лични средства по смисъла на чл.23, ал.1 от СК. Изплащането впоследствие на заема с лични средства /което твърдение в случая не е доказано/ не променя възникналото в съпругеска общност вещно право.

В случая следва да се отбележи и обстоятелството, че към датата на закупуване на автомобила двамата съпрузи са живеели заедно, имали са общ бюджет /самият ответник говори за семейни финанси/, ответницата също е работела, въпреки че все още е имала право да бъде в отпуск по майчинство и е успявала да съчетае работата с грижите за малкото дете.

С оглед гореизложеното Съдът намира, че твърдението на ответника за пълна трансформация на лично имущество остана недоказано, което налага изводът, че процесният лек автомобил е придобит в режим на съпругеска имуществена общност. С прекратяването на брака на осн. чл.27, ал.1 от СК съпругеската имуществена общност е прекратена и в настоящия случай следва да се приложи разпоредбата на чл.28 от СК, че при прекратяване на имуществената общност дяловете на съпрузите са равни.

По отношение на искането на двамата съделители за разпределяне ползването на автомобила, съдът счита, че с оглед обстоятелството, че делбената вещ е само една и всеки от двамата съделители заяви искане същата да се предостави за ползване на другия съделител, а той да получава само паричната равностойност на ползването, ползването на автомобила по време на делбения процес следва да се предостави на ищната, предвид изтегленото от нея жребие. Същата следва да заплаща на ответника сумата 65 лв. При определяне на този размер съдът взе предвид заключението на първата експертиза, т.к. същата е съобщила обстоятелството, че ползвателят на автомобила поема разходите за цялото му обслужване /смяна на консумативи, плащане на винетни такси, застраховки и др./, поради което не може да се прави аналогия с цените на автомобилите, отдавани под наем от търговци.

Тази сума се дължи в хипотезата на чл.344 ал.3 от ГПК от датата на влизане в сила на съдебното решение за допускане на делбата до нейното приключване. Воден от гореизложеното, Съдът

РЕШИ:

ДОПУСКА ДО ДЕЛБА лек автомобил марка „Ауди“, модел А6 с рег. №*****, рама с № *****, цвят черен между Р. В. П., ЕГН ***** с адрес гр.Р. ***** и П. М. П., ЕГН ***** с адрес гр.Р. ***** при равни права.

Към датата на приключване на съдебните прения – 18.12.2023 г. автомобилът се намира у П. М. П..

На осн. чл.344, ал.2 от ГПК ПОСТАНОВЯВА до окончателното извършване

на делбата лек автомобил марка „Ауди“, модел А6 с рег.№***** , рама с №***** , цвят черен да се ползва от Р. В. П., ЕГН *****.

ОСЪЖДА Р. В. П., ЕГН ***** ДА ЗАПЛАЩА на П. М. П., ЕГН ***** с адрес гр.Р. ***** по 65 лв. /шестдесет и пет лева/ ежемесечно, считано от датата на влизане в сила на настоящото решение до приключването на делбеното производство с влязло в сила решение за ползването на следния лек автомобил: лек автомобил марка „Ауди“, модел А6 с рег.№***** , рама с №***** , цвят черен.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд - Разград в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Разград: _____